

SZENT

BIBLIA,

AZAZ:

ISNENK ÉS UJ

TESTAMENTOMÁBAN

FOGLALTOTT EGÉSZ

S Z E N T Í R Á S.

—000000000—

MAGYAR NYELVRE FORDÍTOTT

K Á R O L I G Á S P Á R

ALAL.

KÖSZEGEN.

REICARD ÁDOLF KÖLTSÉGEVEL 'S BETŰVEL.

1852.

Ő TESTAMENTOMI KÖNYVEI.

AZ

	Rész.	Rész.
Mózes' I. Könyve	50.	A' Prédikátor' Könyve 12.
Mózes' II.	40.	Ezékiel' Éneke 8.
Mózes' III.	27.	Ésaiás' Prófétá' 66.
Mózes' IV.	36.	Jeremiás 52.
Móze' V.	34.	Jeremiás' Siralmái 5.
Jósué'	24.	Ezékiel' Prófétá' 48.
Birá'	21.	Dániel' Prófétá' 12.
Rúth'	4.	Hoseás 14.
Sámuel' I.	31.	Jóel 3.
Sámuel' II.	24.	Amós 9.
Királyok' I.	22.	Abdiás 1.
Királyok' II.	25.	Jónás 4.
Krónika' I.	29.	Mikéás. 7.
Krónika' II.	36.	Nahum 3.
Esdrás'	10.	Habakuk 3.
Nehémiás'	13.	Solóniás 3.
Beszter'	10.	Aggésus 2.
Jób'	42.	Zakarías 14.
Soltárok	150.	Malakiás 4.
Példabeszédek	31.	

A' TEREMTÉSÉRŐL VALÓ KÖNYV.

MELLY

MÓZES' ELSŐ KÖNYVE,

I. Rész.

E' Valágnak két napokon lett teremtetése.

Kezelőben * teremte Isten a' mennyet és a' földet. rész 2,4,5. Solt.33,6. 136,5. Tsol.14,15. 17,24.

Sid.11,3. Jób.38,4.

2. A' föld pedig vala ékosság nélkül való és pusztá, és sötétség vala a' mélységnek színén, és az Urnak Lelke tapáldja vala a' vizeket.

3. Akkor * monda az Isten: Legyen világosság: és lett világosság.

2Kor.4,6.

4. És látá Isten, hogy jó volna a' világosság, és * elválasztá a' világságot a' sötétségtől. Ésa.45,7.

5. És nevezé a' világságot napnak, és a' sötétséget éjszánaknak: és lett az estve és a' reggel, első nap.

6. Azután monda az Isten: Legyen * kiterjesztetett erősség a' víz között, mely elválassza a' vizeket a' vizektől. Jer.10,12. 51,15.

7. És szerze az Isten kiterjesztetett erősséget, mely elválasztaná a' kiterjesztetett erősség * alatt való vizeket, a' kiterjesztetett erősség föltt való vizektől: és úgy lett. Solt.148,4.

8. És a' kiterjesztetett erősségét az Isten nevezé égnek: és lett az estve és a' reggel, második nap.

9. Azután monda az Isten: * Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre, hogy tessék meg a' száraz, és úgy lett. Jób.38,8. Solt.33. Solt.136,6.

10. A' szárazt pedig nevezé Isten földnek: a' vizeknek sokaságát tengernek: és látá Isten, hogy ez jó volna.

11. Monda annakellette az Isten: Hozzon a' föld gyenge füveket, maghozó füveket, gyümölcslájkát, melyek az ő nemek szerint való gyümölcsöket hozzanak, melyekben legyen az ő magvak ő' földön: és úgy lett.

12. Hoza annakokéért a' föld gyenge füveket, maghozó füveket az ő nemek szerint, és gyümölcsteternő fákat, melyekben vala az ő nemek szerint való magvak: és látá Isten, hogy az jó volna.

13. És lett az estve és a' reggel, harmadik nap.

14. Azután monda az Isten: Legyenek * világosító állatok az égnek kiterjesztésén, hogy kiütmbséget töljenek a' nap közf, és az éjszaka közf: es legyenek jelei bizonyos időknak, napoknak és esztendőknök. Solt.136,7.

15. Legyenek, mondók, * világosító állatok az égnek kiterjesztésén, hogy világosítsák a' földet: és úgy lett. Jer.31,35.

16. Szerze azért az Isten két nagy világosító állatokat: * a' nagyobbik világosító állatot, hogy világosítsana nappal: a' kisebbik világosító állatot, hogy éjszaka világosítsana: és tsillagokat is. Solt.136,7-9.

17. És helyzeté az Isten azokat az égnek kiterjesztésén, hogy a' földet megvilágosítsanak.

18. És hogy vezérei lennének a' napnak és az éjszánaknak, és különbséget

19. Legyenek, mondók, * világosító állatok az égnek kiterjesztésén, hogy világosítsák a' földet: és úgy lett. Jer.31,35.

20. Szerze azért az Isten két nagy világosító állatokat: * a' nagyobbik világosító állatot, hogy világosítsana nappal: a' kisebbik világosító állatot, hogy éjszaka világosítsana: és tsillagokat is. Solt.136,7-9.

21. És helyzeté az Isten azokat az égnek kiterjesztésén, hogy a' földet megvilágosítsanak.

22. És hogy vezérei lennének a' napnak és az éjszánaknak, és különbséget

séget tenne nek a világosság és szépség között: és látá Isten, hogy az jó volna.

19. És lett az este és a reggel, negyedik nap.

20. Azután monda az Isten: Hozzanak a' vizek úszó élő állatokat: és a' madarak repdessenek a' föld felett, az égnek kifejtésésének színen.

21. Teremté azért az Isten nagy tizedalakat, és minden úszó élő állatokat, melyeket a' vizek hoztak az ó nemek szerint, és minden repdeső szárnyas állatokat az ó nemek szerint: és látá Isten, hogy az jó volna.

22. És megáldá az Isten azokat, mondván: * Gyümölcsözözzetek, és sokodjatok, és töltsetek bé a' tergenek vizeit: a' repdeső állatok pedig szaporodjanak a' földön.

23. És lett az este és a' reggel, ötödik nap.

24. Azután monda az Isten: Hozzon a' föld az ó nemek szerint való élő állatokat, barmokat, tsüszómaszó állatokat, és földi vadakat az ó nemek szerint: és úgy lett.

25. Teremté azért az Isten az ó nemek szerint való földi vadakat, és barmokat az ó nemek szerint, és a' földön tsüszómaszó minden állatokat az ó nemek szerint: és látá Isten, hogy az jó volna.

26. Azután monda az Isten: Teremtsein embert a' mi ábrázatunkra, és a' mi * hasonlatosságunkra: és uralkodjék a' tengernék halain, az égen repdeső madarakon, a' barmokon, és mind az egész földön, és a' földön tsüszómaszó minden állatokon. r. 6, 1.

1 Kor. 11, 7. Eféz. 4, 24. Kol. 3, 10.

27. Teremté azért Isten embert az ó képre, az Istennek képre teremte azt: * férfivá és asszonyállattá teremte őket.

28. És megáldá Isten őket, és mondta nekik az Isten: Gyümölcsözözzetek, és sokasodjatok, és töltsetek bé a' földet, és hajtsátok azt biró dalmatok alá: és uralkodjatok a' tergenek halain, az égnek repdeső madarain, és a' földön tsüszómaszó minden állatokon

29. És monda az Isten: Imé adtam nektek minden maghozó * fivét, mely vagy az egész földnek színen, és minden gyümölcsötörő és maghozó fát: hogy azok legyenek nektek eledellekre.

30. A' földnek pedig minden * vadainak, és a' földön tsüszómaszó minden állatoknak, a' melyekben élő lélek legyen, a' földnek minden fűvét adtam eledellekre: és úgy lett.

31. És minközönne megtekintette volna Isten valamit teremtett vala, imé igen * jó vala. És lett az este és a' reggel, hatodik nap.

III. RÉSZ.

A' hetedik napnak megszentelése: a' szent hitasszonyok szerzésel.

Azért * elvégezteték a' menny és a' föld, és azoknak minden seregek.

2. Mikor pedig elvégezte volna az Isten hetednapon az ó alkotmányát, a' melyet tsinált vala, * a' hetedik napon megszenték minden tsinálmányát, melyet tsinált vala. 2 Móz. 20, 11.

3. És megáldá az Isten a' hetedik napot, azéért, megszentelé azt: melyhol azon szünet volna meg minden ó tsinálmányának tsinálásától, melyet teremelt vala az Isten, hogy azt elvégezné.

4. Ezek a' mennynek és földnek kezdetei, a' mikor teremelték, (a' mely időben, mondom, az Úr Isten teremte a' földet és a' mennyt).

5. És a' mezőnek minden fájának, mely az előtt nem volt a' földön, és minden mezej fínék, mely az előtt nem volt. Mert még az Úr Isten nem bocsátott vala esőt alá a' földre, és ember nem vala, ki a' földet művelte volna.

6. A' földből is semmi növényesség nem jött vala meg fel, hogy a' földnek egész színet megmedvesítette volna.

7. Formálta vala pedig az Úr Isten az embert * a' földnek porából, és belletett vala az ó orrába életnek lehelletét, és úgy lett az ember élő lélekű.

8. És szépen plántákkal felekesztett vala az Úr Isten egy kertet Edenben napkölde föld, holott helyezteté az embert, a' kit formált vala.

9. És nevelt vala az Úr Isten a' földből mindenféle fát, melyben az ember szeme gyönyörködhetnének, és megmedvesítő volna, az élethez fát, a' kertnek közepette, és a' jónak s gonoszának tudásának fáját. Jel. 2, 7.

10. Folyóvíz jő vala pedig ki Edenből e' kertnek megmedvesítésére: és onnét oszol vala el, úgy hogy négy folyóvíznek lenne fejevé.

11. Az elsőnek neve Pishon: ez a' mely megkerüli a' Havilahnak egész földét, holott terem arany.

12. És annak a' tartományának avarya igen jó: ott vagy az Udellion nevű fá, és Onix nevű drágakő.

13. A' második folyóvíznek pedig neve Gikhon: ez a' mely megkerüli az egész Khis földet.

14. A' harmadik folyóvíznek neve Hiddékkel: ez a' mely foly Assiriának napkelet felől való részére. A' negyedik folyóvíz, pedig Eufrátos.

15. És vevé az Úr Isten az embert, és helyezteté azt az Edennek kertjébe, hogy azt művelné és őrizné.

16. És az Úr Isten megfittá az embert, ezt mondván: E' kertnek minden fájának gyümölcsében szabadon egyél.

17. De a' jónak és gonoszának tudásának fájának gyümölcsében ne egyél, tudatillik, im e' fának gyümölcsében: mert valamely napon abban ejöndesz, * halálnak halálával halasz meg.

Róm. 5, 12.

18. Az Úr Isten pedig ezt is mondotta vala: Nem jó az embernek egyedül lenni: szervek nékie segítőt, mely mindenkor ő előtő legyen.

19. Mert mikor az Úr Isten formálta volna a' földből a' mezej minden vadakat, és az égen repdeső minden állatokat, és Ádához vitte volna, hogy látna minémű nevel novezne minden állatokat: mert valamimémű nevet adott Ádám minden állatnak, és annak neve.

20. És mikor Ádám minden barmoknak, fegy imadarának, les minden

mezej vadaknak nevet adott volna: Ádámhoz nem talált vala hasonló segytőt.

21. Annakokéért az Úr Isten bocsátá nagy mely álmot Ádámra, és elalvással, és egy oldaltemét kivévén, látsát fölté bé annak helyét.

22. És * azt a' tsontot, melyet az Úr Isten kivett vala Ádámából, építé asszonyállattá: és vivé azt Ádámhoz.

23. És monda Ádám: Immaré találtam hozzám hasonló lársat, ki az éntsonomból való tsont, és az én tsontomból való test: ez nevezeték asszonyembernek, mert e' férfiemberből vétetett.

24. Annakokéért * elhagyja a' férfi az ó atyát és az ó anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testé.

1 Kor. 6, 16. Eféz. 5, 31.

25. Valának pedig ók mindketten * mezletlenek, Ádám és az ó felesége, és nem szégyenük vala.

III. RÉSZ.

Mint azt az első embernek szelle: minéműt egyebet volt Isten annak felelele felől: és hogy hátszent e' kertből.

A' kigyó pedig minden mezej vadánál, melyet az Úr Isten teremelt vala, ravaszabb vala, mely monda az asszonyállatnak: Azt is mondotta é Isten, hogy e' kert fájának semmi gyümölcsében ne egyetek?

2. És monda az asszonyállat a' kigyónak: A' kert fájának gyümölcsében eszünk.

3. De im e' fának gyümölcsében, mely a' kertnek közepette legyen, az Isten mondá: Ne egyetek ebből, magyet se illeszték azt, hogy valamindeon meg ne haljátok.

4. Akkor monda * a' kigyó az asszonyállatnak: Nem halok meg halálal halálával.

5. De tudja az Isten, hogy * vala, mely napon ejéndetek arról a' fáról, megnyídnak a' ti szemetek, és olyanok lesztek mint é Istennek, jónak és gonoszának tudói.

6. Mikor azért látá az asszonyállat, hogy jó volna annak a' fának gyümölcse enni, és hogy igen kedves volna a' szon-

2 Kor. 11, 3.

Ján. 8, 44.

Ján. 8, 44.

Ján. 8, 44.

talpai alatt, mint a' hamu, a' mely nap-
pon *bessédemet* megfelfestem, ezt
mondja a' Seregeknek Ura.

4. Megemlekezetek Mózesnek az
én szolgálomnak törvényéről. * melyet
ó általa a' Hóreb hegyén az egész Iz-
ráelnek adtam, *tudnított* az én vége-
zésimet és ítéleimet.
2 Móz. 20.

5. Imé én elbotáltam néktek Ilyés
* Prófétát, minékeltőle ejió az Úrnak
nagy és hatalmas napja.

rész 3, 1. Maté II, 7. 10. 14.

6. És az atyáknak sziveket a' fak-
hoz hajgja, és a' fiaknak sziveket az
atyákhöz; hogy ejióven * el ne vo-
szossem ó' földet örök veszedelem-
mel.
rész 3 1. 3.

Az Ó Testamentum Könyveinek Vége.

ÚJ

TESTAMENTUM,

AZAZ:

A' M I U R U N K

JÉZUS KRISZTUSNAK

ÚJ SZÖVEGÉSÉNE.

MAGYAR NYELVRE FORDÍTOTTA

K Á R O L I G Á S P Á R.

K Ö S Z E G E N.

Reichard Adolf költséggével s. beállításal.

S Z E N T M Á T E

IRÁSA SZERINT VALÓ

E V A N G Y É L I O M.

AZ

ÚJ TESTAMENTUM KÖNYVEI.

Hész.		Hész.	
Máté' Evangyél.	28.	Timótheuszhoz I.	6.
Márk' "	16.	Timótheuszhoz II.	4.
Lukács' "	24.	Timothoz	3.
János' "	21.	Tillemonhoz	1.
Apost. levelek	28.	Sidókhoz	13.
Pál' Lev. a' Róm.	16.	Jakab' Levele	5.
Korinthusbel I.	16.	Péter' I.	5.
Korinthusbel II.	13.	Péter' II.	3.
Galátzabel.	6.	János Apostol' I.	5.
Efézusbhel.	6.	János " II.	1.
Efipphel.	4.	János " III.	1.
Kolossébel.	4.	Júdás	1.
Thessalonikabel I.	5.	János' Jelenés.	22.
Thessalonikabel II.	3.		

Szent

- I. RÉSZ.**
Jézus Krisztus' nemzetiségének előzetemlítéséről; fogantatásának 's születésének históriájáról.
- JÉZUS KRISZTUSNAK, DÁVID' FIJÁNAK ÉS ABRAHÁM FIJÁNAK NEMZELISÉGÉRŐL VALÓ KÖNYV.**
1. Arahám nemzé * Iszákot: Iszák nemzé + Jákóbot: Jákóh nemzé + Júdát, és annak utyafaját;
 *1Móz.21,1-3. +1Móz.25,26. +1Móz.29,23-35.
 2. Júda nemzé Fálesi * és Zaráth, Tímáriót: Káres nemzé Esromot: Esrom nemzé Arámot;
 1Móz.38,18,29,30.
 3. Avám nemzé Aminádábot: Aminádáh nemzé Naássonot;
 5. Naasson nemzé Salmont: Salomon nemzé Boórt, Rábáhtól: Boóz nemzé Óbedel, Rábhtól: Óbed nemzé Jessét:
 6. * Jessé nemzé David királyt: David király nemzé + Sálamonot, attól a' ki vala először Uriás' felesége:
 * Ruth 4,18-22. +2 Sám.12,24.
 4. Salamon nemzé * Kobaráót: Roboám nemzé Abiát: Abiá nemzé Asáf: I Krón.3,10.
 5. Asa nemzé Jósafátot: Jósafátnemzé Joránót: Jorán nemzé Hóziást:
 9. Hóziás nemzé Joalhámot: Joalhám nemzé * Akház: Akház nemzé + Hzekiást: *2 Kir.15,7,38. +2 Kir.16,20.
 6. Ezekias nemzé * Manassést: Manassos nemzé + Amont: Amon nemzé Jósíást:
 +2 Kir.21,18,23,26.
 7. Jósias nemzé * Jákimot: Jákim nemzé Jékóniást, és annak utyafaját, a' Babilóniai fogságra való vitelkor.
 1 Krón.3,15,16.
 8. A' Babilóniai fogságra való vitel után pedig, Jékónias nemzé * Saláthielt: Saláthiel nemzé Zorabábel:
 Esd.3,2. 1 Krón.3,17,19.
 9. Zorobábel nemzé Abihót: Abihóid nemzé Eliákimot: Eliákim nemzé Azort:
 14. Azor nemzé Sádókot: Sádók nemzé Akimot: Akim nemzé Elinódot:
 15. Elinód nemzé Elezárát: Elezár nemzé Mattánt: Mattán nemzé Jákóbot:
 16. Jákóh nemzé Józsefet, Máriának férjét, kitől születék a' Jézus, ki Krisztusnak mondatik.
 17. Annakokáért az egész nemzetiség, Abrahamtól fogva Dávidig, tizen négy nemzetiség: és Dávidtól fogva a' Babilóniai fogságra való vitelkorig, tizen négy nemzetiség: és a' Babilóniai fogságra való vitelől fogva a' Krisztusig, tizen négy nemzetiség.
 18. A' Jézus Krisztusnak születése pedig így volt: Mikor az ő anyja, Mária egyjezezeletti volna * Józsefnek, mikelölte őtet haza vinné, találhaték viselősnék a' szent Lélektől.
 19. József pedig az ő férjét, mivel hogy igaz ember vala, és nem akará őtet gyafázatba keverni, akará őtet ilkon ellagyni.
 20. Mikor pedig ezeket magában elgondolta volt; imé az Úrnak Angyala álomban megjelenék neki és monda: József Dávidnak fja, ne félj elvenned Máriát feleségül: mert a' mi ő benne fogantatott, a' szent Lélektől vagyon.
 21. Szül pedig fiat, és nevezed annak nevét * Jézusnak: mert ő szabaddya meg a' z' ő népét, annak bűneiből.
 Luk.1,31. Ján.1,7.

(1*) 22. Mind

22. Mind ez pedig azért lett, hogy megjeljesdök, a mit az Úr mondott volt a Profétá által, ki így szól:

23. Imé egy szűz * fogad az ő méhében és szül fiat, és nevezed annak nevel Kinnaméneket, melynek magyarázatja ezt teszi: Mi voltink Is-
Ésa. 7, 14.

24. Felszerkenvén pedig József az álomból, úgy tselekedék a' mint néki az Úrnak Angyala parantsolta vala, és olvavé *Mária* feleségül.

25. És nem esmavé ötlet, míg szátle amaz ő elsőszülött * fiát: és nevezé annak nevet Jézusnak.
vers 20, 21. Luk. 2, 4-7.

III. RÉSZ.

Prophetas indicavit et Hillel; Ruyghonon utriusque: Hebraeorum heretici: et Bethlehemi gentem eorum agnoscunt.

Mikor pedig * született volna Jézusnak *betlehemben*, Heródes király' idejében, imé napkövet felől jövének Jert-sálembe Kirások. Luk. 2, 4-7.

2. És mondanak: Hol vagyon a' Sifókknak Királya, a' ki született? Mert láttuk az ő tsillagát napkeleten, és jöttünk, hogy neki tisztességet töljünk.

3. Ezeket pedig mikor hallotta volna Heródes király, igen megháborodék, és ő vele egybe az egész Jert-sálem.

4. És egyhugyijtvén minden Papi-főjedelmeket, és a' közösség között való Irástudókat, tudakozék vala tőlök, hol kellene a' Krisztusnak születni?

5. Azok pedig mondanak néki: Jert-sálem *betlehemben*: mert láttuk *betlehemben* Betlehemben: mert így vagyon neqrva a' Profétáknál:

6. Te is * Betlehem Júda földének város, semmiképen nem vagy legkisebb Júda Főjedelemségeinek városai között: mert te befölded lámad a' Fejedelem, ki az őn néponnok az Izraelnek legelsőfője leszen.

Mk. 5, 2. Ján. 7, 42.

7. Akkor Heródes tőlök hivatlan a' Bölséket, szorgalmasan megindakozá tőlök, mit-sóla időben jö-
lent volna meg *betlehem* a' Isrlag?
8. És mikor elborsálatá őket Beth-
lehembe, monda *betlehem* Kinnamé-
oda, szorgalmasan értekeztek a' gyermek * felől: és minékutána meg-falájták, adfátok tudomra, hogy én is elmenjek, és tisztességet tölgyek néki.
9. Azok pedig a' Király' beszéde meg-halván, elmenének; és imé a' Isrlag, melyet láttak vala napkeleten, előtök megeenvala, miglen juhna és megállana a' hely felé, a' Jól a' gyermek vala.
10. És mikor láttak volna a' Isrlagot, igen nagy örömmel örvendezé-
nek:
11. És héményén a' házba, megtaláák a' gyermeket Mária-val az ő anyá-
nyával, és leborulván tisztasságot tölnek néki: és az ő kimséket előhó-
ván, adának néki ajándékokat, ara-
nyat, tömjent és mirhát. Luk. 2, 7.

12. És az Istentől megmetvén álom-
álta, hogy *betlehemhez* * vissza ne
mennek, más úton térének az ő
házfőkhöz.
13. Minékutána pedig ők megte-
tek volna, imé az Úrnak Angyala
megjelenték Józsefnek * álomban, és
monda: Kéj fel, vedyed a' gyerme-
ket az ő anyával egybe, és szaladj
Égyiptomba, és legy ott a' míg mon-
dom néked: mert Heródes majd ha-
láln fogja keresni a' gyermeket.
rész 1, 20.

14. József pedig felkelvén, vevé a'
gyermeket az ő anyával egészle éj-
szakán, és szalada Égyiptomba.
15. És lakék ott mind a' Heródes
haláláig: hogy megjeljesdök a' mit
az Úr mondott a' Proféta által, ki
így szólt: * Égyiptomból hivtam ki
az őn fiamat.
Hos. 11, 1.

16. Akkor Heródes, mikor észbe
völte volna, hogy megtsifoltatott a'
Bölséktől; igen megdühösa, és el-
küldvén *szolgáit* levágra minden
gyermekekkel kik valának *betlehem-*
ben, és annak minden határbán, két-
eszendősökét és azoknál kissebbet-
ket, az idő szerint, melyet kéndte
vala a' Bölséktől.
vers 1, 2.

17. Akkor teljesedék meg, a' mit
az Úr mondott volt Jeremiás Proféta
által, ki így szólt: volt
18. A' * Káltais Kánánban is meghal-

talott, *betlehem* keserű sok sírás, vi-
gás; Kálthel strarván hial, nem akart
visszatálatást bévenni, myelhog *az*
ő *fiái* nem volnának. Jer. 31, 15.

19. Mikor pedig megholt volna Hé-
ródes, imé az Úrnak Angyala meg-
jelenték álomban Józsefnek Égyiptom-
ban.
20. És monda: Kéj fel, vedyed a'
gyermeket az ő anyával egybe, és
övedj el Izrael országába: mert meg-
hollak, a' kik a' gyermeknek * elő-
lát keresek vala.
vers 18.

21. József azért felkelvén, vevé a'
gyermeket annak anyával egybe, és
mené Izrael országába.
22. Mikor pedig hallotta volna hogy
Judeában Arkheláus uralkodék Hé-
rodesnek az ő atyjának helyébe, nem
meré oda menni: hanem az Istentől
megintetvén álom által, Galilea ré-
szel felé tarta.
23. És mikor oda ment volna, lakozék
Názáretnek városában, hogy bé-
teljesedök a' mit a' Proféták mon-
dottak: * Názáretusnak hivatalik.
Psa. 111, Zak. 6, 12.

III. RÉSZ.

Heretici János prebiteri et heretici: Kristus tunc meheresitate, tunc ut dicitur Israhel et a' Szenti Ekklesiá közösség inditit.

Akkor az időben előjöve Keresztelő *
János, ki t' predikál vala Judea-
nak pusztájában. * Luk. 1, 15, 57-63.
† Márk. 1, 4.

2. És ezt mondá vala: Tejetek
meg: * mert elközeltett a' menyek-
nek országa.
rész 4, 17.

3. Mert ez amaz, kiről szóltál *Israhel*
és Proféta, ezt mondván, Készítsétek
szó *vagyon* a' pusztában, készítsétek
meg az Úrnak útját, és egyengessé-
tek meg az ő ösvényeit. Ésa. 40, 3.
Ján. 1, 23.

4. Jánosnak pedig * ruhája vala to-
vesztőből, és az ő derekának öve
bőrből *tsinált*: elsőge pedig vala
sáska és erdei méz. Márk. 1, 6.

5. Akkor kinnemnek vala ő hozzá
a' Jérusálembeliek, az egész Júdea
és a' Jordan mellett való egész tarto-
mány,
6. És * megkeresztelkednek vala ő

tölte a' Jordan ezeben, minékutána
az ő bűneikről vallást tennének.
Tsa. 19, 4, 5.

7. Mikor pedig látta volna János,
hogy a' Parizusok és Sadukzusok
közül sokan jönnek ő hozzá, hogy
megkereszteljenek, monda nékik:
Mégis * kigyóknak nemzéségek, ki-
tsoda inent meg töltek, hogy az *Is-
tennék* következendő haragját alá-
vovatatók?
Luk. 3, 7.

8. Teremtetek azért * megteréshez
illendű gyümölcsöket. Mal. 3, 18, 4, 1.

9. És *vagyon* meg se gondoljátok,
hogy ezt kelljen mondanotok: Awa-
ham * nékünk alyán e' követtől is
lámaszhat fakat Abrahámnak.
Ján. 8, 39.

10. Innár pedig a' fejsze a' fákknak
gyökerekre vetetott. Minden fa az-
ert, valamely jó gyümölcsöt * nem
terem, kivágatattik, és a' tüze vot-
telik. Ján. 15, 6.

11. Bizony az, hogy én keresztelek
titeket vízzel a' megtérésre: de *
amaz a' ki én utánam jó, nálammal
erősebb, kinek nem vagyom méltó,
hogy tsak zsófnyját viseljem; az ti-
teket keresztelek Szent Lélekkel t és
tűzzel. * Ján. 1, 26-31. † Tsa. 2, 1-4.

12. Kinek az ő szorópátája kövé-
ben vagyon * és megtisztítja az ő sző-
rűjét, és az ő góbonyját tsurebo bé-
takarja; a' polyvát pedig meggevel
olthatatlan tűzzel. Mal. 3, 1-3.

13. Akkor előjöve Jézus Galileából,
a' Jordan mellé Jánoshoz, hogy meg-
kereszteljenék * ő tőle. Luk. 3, 21.

14. János pedig erősen tilgja vala
ötlet, mondván: Nékem Kéj tőled
megkereszteljenem, te pedig hoz-
zám jössz e'?

15. Felelvén pedig Jézus, monda
néki: Hagyj békét most nekem: mert
így illik nekünk a' *zai tsaként*
mindan igazságát betöltenünk: Es
békét hagyja János néki.

16. Mikor azért megkeresztelhetett
volna Jézus, azonnal kijöve a' víz-
ből, és imé megnyitákozának az e-
gek néki; és látá az Istennék lelkét
előjöni mintegy galambot, és ő ret
szálmán. Luk. 3, 21, 22.

17. És